

[Steffen Kjærulff-Schmidt]

Vi har på det seneste fået oplyst, at mere end 60 pct. af de bosniske flygtninge her i landet kommer fra relativt sikre områder; der har været nævnt områder som Ungarn, Tyrkiet, Egypten, Polen og Holland. Det er klart, at det er en uacceptabel situation, og den konsekvente løsning ville være et øjeblikkeligt visumkrav for alle asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien, sådan som Fremskridtspartiet har forlangt det i mange, mange måneder, også under den tidligere VK-regering. Det var den regering, der hele tiden påstod, at den var enig med Fremskridtspartiet i meget mere vidtgående visumkrav. Men hver gang kravet blev rejst, afviste den konsekvent at handle. Der er dog i det mindste lidt handling i den nuværende regering, selv om det kun er et myggeskridt i den rigtige retning.

I dag i Politiken udtaler vicedirektør i Polens udenrigsministerium, Stefan Kozlowski, at Polen forventer, at tilstrømningen af bosniske flygtninge til Polen vil høre op, så snart Danmarks ny visumpolitik bliver kendt. Kun få flygtninge, siger han, er interesseret i at opholde sig i Polen, som de kun har søgt til som transitland. Sådan må det have været igennem mindst et års tid, og det er ubegribeligt, at der skulle et regeringsskifte til, før der var en minister, der ville tage denne del af problematikken alvorligt.

Alt dette betyder ikke, at Fremskridtspartiet er enig i regeringens politik. Vi mener, at regeringen i visse henseender er på en farlig kurs med sin opsøgende visumpolitik, hvor man decideret placerer ansøgningscentre i nærheden af krigszonerne. Man kan risikere at åbne for en udvikling, hvor flygtningene som springere i et skakspil springer over sikre zoner for at nå frem til endnu sikrere zoner. Det mest fornuftige ville være – og det er vi enige med regeringen i – at etablere centrene i et nært samarbejde med andre, helst med flere, skandinaviske lande. Og det opfordrer vi regeringen til at holde fast i.

Fremskridtspartiet er heller ikke enig, når regeringen siger, at antallet af opholdstilladelser ikke må blive mindre, end det er i dag. Det kan måske være fornuftigt med kvoteordninger, men det var dog mest naturligt at sætte ind med maksimumskvoter. Vi ved – vi kan spørge amterne, vi kan spørge kommunerne, vi kan spørge i regeringen – hvor langt vores ressour-

cer rækker, vi ved, hvad vi kan klare, og vi ved, hvilken ressourceindsats der er fornuftig. Men regeringen vil sætte mindstekvoter, og det betyder reelt, at det ikke er de ressourcer, vi har til rådighed, men udviklingen i krigszonerne, der skal styre, hvor mange flygtninge vi modtager. Det er ikke en fornuftig udvikling; jeg vil kalde det en ikkepolitik.

Fremskridtspartiet vil gerne føre en ny flygtningepolitik. Det skal ikke være tilfældet, der afgør, hvilke og hvor mange flygtninge vi modtager. Vi skal nøje afpasse og planlægge vores indsats efter, hvor mange kræfter vi har, og ikke efter, hvor mange flygtninge fra forskellige dele af verden der ønsker at bosætte sig her.

Vi skal ikke opføre barakbyer til flygtninge, men fortrinsvis hjælpe i nærområderne, hvor indsatsen rækker mange gange længere. Og vi skal understrege – det er vigtigt, det håber vi regeringen vil være med til – igen og igen, at flygtningenes ophold her i landet er og skal være midlertidigt. Vi ville være godt på vej til at ødelægge meget af det værdifulde, der er bygget op her i samfundet, hvis vi lod udviklingen bestemme af en lang række andre hensyn end hensynet til den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Foranlediget af den sidste ordførers indlæg bliver jeg nødt til at stille et enkelt spørgsmål: Hr. Steffen Kjærulff-Schmidt beskæftigede sig meget med mængder, kvoter og ressourcer til rådighed. Jeg vil så gerne spørge Fremskridtspartiets repræsentant: Hvor tror Fremskridtspartiet at grænsen går for, hvor mange flygtninge Danmark kan modtage?

(Kort bemærkning).

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiets udgangspunkt er, at vi principielt slet ikke skal modtage spontanflygtningene, men at vi årligt i forbindelse med forberedelsen af finansloven skal vurdere, i hvilket omfang vi kan modtage FN-flygtninge her i landet. Vi skal vurdere, hvor store ressourcerne er, hvor langt kræfterne strækker, hvad kommunerne kan klare, hvad vi kan byde befolkningen. Og ud fra det skal vi vurdere og fastsætte nogle tal. Om det vil vi gerne gå ind i et samarbejde med regeringen eller med andre partier, der måtte være interesseret i det.